

DOBRY PASTYŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 17 / ČÍSLO 1 / BŘEZEN 2013

Velikonoce 2013

Já
jsem
ta cesta
pravda
i život
Nikdo
nepřichází
k Otci
než skrze mne

Jan 14,6

Velikonoční úvodník

Blíží se největší křesťanské svátky, Velikonoce. Některým lidem se křesťanský obsah Velikonoc moc nezamlouvá, zdá se jim, že připomínat si tak krutou popravu, jakou bylo ukřižování Krista, zrovna, když se kolem nás probouzí jarní příroda a všechno dýchá novým životem, je příliš morbidní. Já si to ale nemyslím. Jistě, Vánoce jsou mnohem idyličtější, Velikonoce nás ale nutí zamyslet se nad skutečným smyslem lidského života. Kristus působil na tomto světě nějakých 33 let. To je poměrně krátká doba. Přesto zejména v těch posl. 3 letech vykonal pro lidstvo tolik, jako nikdo jiný. Velikonoční příběh má obrovský lidský rozměr. Bůh posílá na zem svého jediného Syna, aby se obětoval pro lidi, kteří o to vlastně ani všichni moc nestojí. Není mu lhostejné, co se zde na světě děje. Odvěkou lidskou vzpouru proti Bohu (už od dob ráje) překlene svou láskou. Velikonoce nám kladou velikou otázku. Jaký je vlastně Bůh? Známe ho opravdu dobře? Když si uvědomíme, co pro nás podstoupil Ježíš na kříži a plně pochopíme smysl jeho oběti za naše hříchy, mnohem lépe začneme chápat také smysl bolesti, utrpení a zklamání. Víra nás totiž vede k pokoře, k uvědomění si, že nejsme pány ani svého života, ani stvoření, kterého jsme součástí. Víra nám také dává naději, že nás

někdo přijal bez výčitek, kritiky či posměchu a miluje nás, i když jsme hříšní a nedokonalí. To nás učí odpouštět podobně i druhým kolem nás, dává nám to sílu a povzbuzení k zodpovědnému životu a také sílu vždy znovu povstat, i když se nedaří anebo zakopneme. Dává nám také výhled na život mnohem lepší kvality, který přesahuje všechny lidské představy. Přitom nás ale Bůh svým slovem (které máme v Bibli) pevně drží nohama na zemi, tak abychom se nikdy nezabavovali své lidské zodpovědnosti za svá slova i činy.

Velikonoce ale mají minimálně dva rozměry. Jsou připomenutím oběti Pána Ježíše Krista, ale také jeho vzkříšení, a to je veliká radost. Proto jsem rád, že tento svátek umístila křesťanská tradice právě na začátek jara. Probouzející se jarní příroda nám nádherným způsobem připomíná, co Bůh dokáže, když se jeho moc dotkne toho, co se zdálo zmrzlé a mrtvé. Těšíme se, až uvidíme první sněženky, které dokážou svou křehkou krásou prorazit i ledový sněhový příkrov. Podobně to dělá Boží láska také s námi, je jako jarní slunce, které nám pomáhá znovu otevřít své srdce Bohu. Přeji vám, ať i vás letos o Velikonocích zahřeje.

Požehnané Velikonoce, R. Rosický

ATM 2013

Také letos se konal už tradičně Alianční týden modliteb. Letos na zajímavé téma:

„Neboť Bůh dal“. Po celý týden jsme se na různých místech, pokaždé v jiné církvi, zamýšleli nad tématy: „Dar dávání, Svoboda dávání, Radost dávání, Míra dávání, Způsob dávání, Dát sebe a Požehnaní z dávání. Dávání není příliš populární téma, možná se to trochu odrazilo i na návštěvnosti letošního ekumenického modlitebního týdne. Nicméně když došlo na „věc“, vybralo se na posledním setkání na konkrétní účel - dar pro misionáře „Ondřeje“ 3 000,- Kč, za což patří vám dárcům a především našemu Pánu srdečný dík. „Ondřej“ je bratr, který k nám občas do Krnova zavítá (vyučuje a připravuje skupinku křesťanů k misii mezi cizinci).

R. Rosický

Kurzy Alfa budou také v KRNOVĚ

Už jste slyšeli o tom, co jsou kurzy Alfa? Pokud ne, brzy o tom uslyšíte. V naší zemi totiž už během léta vypukne přímo reklamní kampaň na tuto ve světě tak oblíbenou evangelizační aktivitu. Kurzy Alfa tvoří série promluv na klíčová témata, související s křesťanskou vírou.

Hledáte odpovědi? Kurz Alfa je příležitostí pro kohokoliv, aby v příjemném prostředí během deseti inspirativních setkání prozkoumal křesťanskou víru. Není to náročné, je to přátelské a zábavné. O Alfě je velký zájem. Přes 18 milionů lidí ve 167 zemích světa, kteří kurzy Alfa absolvovali v restauracích, církvích, obývacích pokojích nebo vězeních se shodují v tom, že jde o zkušenost, která stojí za to. Alfa se dnes koná také v evangelické nebo i katolické církvi. Existuje i varianta pro mládež.

Co je to stručně řečeno, ALFA?

Kurzy Alfa tvoří série promluv na klíčová témata, související s křesťanskou vírou. Alfa nabízí příležitost prozkoumat smysl života.

A teď ta dobrá zpráva - naše kurzy Alfa se budou konat i v našem městě. Už nyní se připravuje přípravný tým ve spolupráci tří církví. Kdo by nám chtěl pomoci, ať se už teď za to modlí a sleduje oznámení při bohoslužbách, kde se dozví, kdy bude další setkání. Anebo se přihlásí přímo u mě. Přípravují se také zvláštní bohoslužby, kde si budete moci Alfě sami vyzkoušet. Více informací bude zveřejněno, až budeme vědět, na kterém místě se kurz uskuteční. Koho zajímá víc, ať se podívá na www.kurzyalfa.cz.

Večeře - Každé setkání začíná společným jídlem, které dává účastníkům kurzu příležitost vzájemně se seznámit.

Promluva - Seznamuje s tématem večera. Na promluvu navazuje diskuse ve skupinkách.

Diskuse - Naslouchajte, diskutujte, objevujte. Zeptat se můžete na cokoli, žádná otázka není ani nemístná, ani nevhodná.

Pro Dobrého pastýře za přípravný tým R. Rosický

Ohlédnutí po 10 letech

Opravdu se mi to nechce věřit. Jakoby to bylo včera. Bylo horké léto a my jsme nasedli do nákladáku, který nás přivezl i s nábytkem, kytkama a koberci na Albrechtickou ul. v Krnově. Vzpomínám na br. Kielara, který mne asi první oslovil na pastorální konferenci v Přerově s dotazem, jestli bych nechtěl zvážit nabídku krnovského ev. sboru, stát se u nich kazatelem. Bylo to pro nás těžké rozhodování. V Odrách jsme se cítili doma, ale už to bylo asi 3. pozvání na jiný sbor a my jsme vnitřně cítili, že nás tam Pán volá. Po zkušebním kázání a prvních rozhovorech jsme oba dva nezávisle i s Martinou cítili, že je to místo, kde nás Bůh zřejmě chce mít.

Byli jsme překvapeni milým přijetím a vstřícnou pomocí už při nastěhování na faru. Ještě teď vzpomínám na propocená trička některých bratrů, např. Zdeňka Zmrzlíka, když stěhovali našim dětem postele až do podkrovní.

Sbor na nás dýchnul přátelskou atmosférou, i když jsme věděli, že stejně jako v jiných sborech, má jistě také svoje skryté bolístky. Věděli jsme, že jdeme do sboru, který se uzdravuje po rozdělení a potřebuje naši podporu a povzbuzení. Vzpomínám si, a ještě se mi to občas stane i dnes, že se mne někteří křesťané odjinud zeptají - „Tak co, jak to zvládáš v tom Krnově? Ještě tam máte nějaké problémy po tom, co se tam stalo?“ Jeden z mých prvních cílů v pastorační práci byl ten, že jsem se snažil o to, aby se náš krnovský sbor stal znovu rodinou a ne pouze společenstvím individualistů či skupin sympatizujících pouze s některými. Proto jsme se snažili hned zpočátku začít pracovat se všemi generacemi. Začali jsme s dětmi, protože jsme v této oblasti měli zkušenosti z předchozího sboru. Podařilo se uspořádat několik pozhnaných letních táborů ve spolupráci s Armádou Spásy, jezdili jsme se starší mládeží na běžky a snažili se

také o práci se střední generací. V tom jsme se snažili navázat na práci Hanky Turčanové, která se však později podruhé vdala a dnes díky Pánu pozhnaně působí v SCEAV v Návsi u Jablunkova. Zmiňuji se o ní, protože byla ve své době motorem v budování přátelství mezi některými rodinami. Její obětavá práce a dobré nápady v této oblasti pořád chybí. Jsme ale vděční, že i tak jsou v našem sboru rodiny i jednotlivci, kteří tuto dobrou atmosféru i nadále budují. Takových lidí si nesmíme vážit, protože vědí, že aby se něco mohlo dít, je prostě třeba nabídnout taky svoje ruce, dům a hlavně srdce. V každém sboru je vždycky jakési jádro, skupina lidí, kteří toho moc nenamluví, nekritizují, zato vezmou za práci. Samozřejmě jsou tu i ti druzí..., které vždycky musíme unést - na svých modlitbách i prakticky. Když jsem začal sloužit v tomto sboru, byla zde poměrně velká skupina starší generace, kterou tehdy ještě pastoračně provázel br. Kielar. S vděčností vzpomínám na všechny ty pozhnané skupinky, biblické hodiny, nejenom v Krnově, ale i v Krasově, Třemešné, teď už i v Branticích. Dnes už tato generace pomalu odchází, takový je život, generace se vyměňují. Přesto je obětavě na mých cestách do diaspory nahrazují další. To je zvláště pro práci v diaspoře důležité. Tady v Krnově cítím, že je třeba se v dalším období věnovat více střední generaci a mladým. Proto jsem začal s pořádáním Základů víry pro dospělé, z nichž už mezi námi ve sboru zakotvili noví členové. Letos na podzim by na to měly navázat kurzy Alfa. Pokračující rodinné krize některých manželství jsou však varovným signálem k modlitbám a intenzivnější práci i v této oblasti. Trochu nám k tomu chybí potřebné prostory. Kostel je velký a krásný, ale pamětníci vědí, že když jsme ještě pronajímali větší třídu na nám. Míru nebo v

DNO na Revoluční ul., dal se občas uspořádat třeba sborový den v příjemně vytopené místnosti i vedlejší zapůjčené herně pro děti (což je pro střední generaci často klíčové). Kostel však máme opravený a krásný (teď už i v Krasově) a když se dobře využije, mohou se v něm konat docela zajímavé aktivity (třeba noc kostelů), ať už v malém nebo velkém sále. Jsem rád, že po celou dobu mého působení neustále pokračuje práce s mládeží. Myslím, že jedním z důvodů jsou přímluvné modlitby mnohých z vás. Velice si vážím práce staršovstva, zvláště někteří bratři odvedli v uplynulých letech obrovský kus práce. Je pro mne obrovskou úlevou a požehnáním, že si v oblasti údržby budov nemusím moc dělat starosti, to není samozřejmé a já si toho vážím. Jsem si vědom, že někteří ode mne očekávali možná i víc, např. že budu chodit po školách s přednáškami nebo etickými dílnami ap. Měl jsem možnost do této práce nahlédnout a také si to i vyzkoušet. Protože je v našem sboru dost učitelů, tak mi potvrdí, že k takové činnosti je zapotřebí poměrně hodně času na přípravu. Pokud má taková práce mít výsledky, musí být pravidelná a systematická, jednorázová přednáška je jako když se plivne do rybníka. Přesto se i v této oblasti snažím občas alespoň přizvat nějaké lektory, chodil jsem po školách s br. Romanem Hotou z křesťanského sdružení Tesalonika z Bruntálu, pozval jsem a doprovázel po školách manžele Graumannovy (Thomas G. byl jedním ze zachráněných Wintonových dětí) ap. Velikým povzbuzením je pro mne také pořádání sborových dovolených. Bývá to sice dost náročné, nicméně také velmi požehnané. Buduje se tím sborové společenství. Škoda, že někteří doposud nenašli odvahu s námi taky vyrazit. Ještě jednu oblast bych chtěl zmínit, a to jsou pastorační návštěvy. Víte, co bych si přál? Abych si nemusel u některých návštěv připadat, že obtěžuji. Mnohem lepší je (to se nestává tak často), když mne někdo sám

přátelsky pozve na návštěvu. Je to mnohem lepší, než když tam pak přicházím, až když jde třeba o nějakou nepříjemnost. Žel - není vždycky snadné návštěvy plánovat, mnozí jsou dopoledne v zaměstnání a odpoledne mám v podstatě každý den nějakou aktivitu zase já (biblické, skupinka na faře, konfirmandi ap.). Oblastí, kterou jsem ještě nezmiňoval, je také moje služba v diakonii. Dělá mi radost a přináší ovoce. Není snadná, ale má svůj smysl, zdá se, že občas se díky ní narodí do nového života s Bohem i další Boží dítě, a to je přece skvělé. Na závěr bych rád zmínil moji rodinu. Prosím o modlitby i za ni. Mám radost z mé ženy, která mě podporuje, nemá to se mnou lehké, protože jsem pořád někde mimo domov. Když se vidíme, tak často jen ve dveřích anebo o víkendů, někdy ani to ne. Děkuji Pánu také za naše děti, které už přijaly Krnov jako svůj domov a náš sbor jako svou duchovní rodinu.

Tak jsem toho nakonec napsal víc, než jsem si myslel, ale to už se tak nějak za ty roky nasbíralo. Přirostli jste mi k srdci, krnováci ☺.

Váš v Kristu snad i nadále pastýř R. ☺

Co znamenaly kurzy Alfa v mém životě

Život s mým mužem mi připadal jako naprostý životní omyl. Víra pro něj byla naprosto nepřijatelná a můj nový životní postoj důrazně odmítal. Zároveň jsem ale věděla, že odejít nemůžu už kvůli dětem, a tak jsem trpěla ještě víc než dřív.

Před rokem se v naší farnosti poprvé konaly kurzy Alfa. V té době jsem již dvanáct let žila se svým manželem. Brali jsme se jako nevěřící lidé a i když jsme se měli rádi, naše manželství se postupem času dostalo do krize. Já jsem byla ze svého života nešťastná, stále jsem hledala jeho smysl, ale přes všechny mé snahy jsem jej nenacházela. Až po deseti letech od svatby, když mi bylo třicet let, jsem najednou uviděla naději pro můj zoufalý život – Boží lásku, se kterou jsem se v té době poprvé setkala. Nechala jsem se pokřtít a rozhodla se celým srdcem pro život s Bohem.

Problém byl v tom, že život s mým mužem mi připadal jako naprostý životní omyl, neboť náš vzájemný vztah se v té době ještě zhoršil. Já sama jsem hledala odpovědi na mnoho otázek a on to vnímal tak, že se od sebe stále vzdalujeme. Víra pro něj byla naprosto nepřijatelná a můj nový životní postoj důrazně odmítal. Zároveň jsem ale věděla, že odejít nemůžu už kvůli dětem, a tak jsem trpěla ještě víc než dřív.

Když jsem se dozvěděla o kurzech Alfa, vůbec jsem si nemyslela, že by mohly v mém

životě něco změnit. O své účasti na nich jsem uvažovala spíš jen proto, že je organizovali lidé, kteří mi byli blízcí a svého muže jsem s nimi chtěla seznámit. Měla jsem naději, že když pozná věřící lidi, kteří mohou být i z jeho pohledu „normální“, přestane odmítat křesťanství a tím i mne. Se strachem, že bude proti, jsem mu navrhla, aby šel na první setkání se mnou a on kupodivu souhlasil. První večer na Alfě mu bylo jistě dobře, protože další týden jsme přišli zase a pak už jsme nevynechali ani jedno setkání. Můj muž vždycky pozorně poslouchal přednášky a začalo ho bavit diskutovat o principech křesťanství. Já jsem zase měla na srdci plno věcí, o kterých jsem do té doby vůbec nedokázala mluvit a rozhovory ve skupinkách po každé přednášce k tomu byly vhodnou příležitostí.

Pro nás pro oba byla setkání na kurzech Alfa velkým obdarováním. Stále jsem se ale kurzů účastnila především pro naději, že můj muž uvěří. Má naděje se upínala především k víkendovému setkání, které je celé věnované Duchu svatému. Účastníci kurzů mají možnost poznat Ducha svatého prostřednictvím přednášek věnovaných tomuto tématu a osobně se s ním setkat při modlitbách za jeho vylití. Velice jsem si přála, aby můj muž uvěřil, doufala jsem, že se s tímlepší i náš vztah.

Náš vztah se opravdu po víkendu s Alfou začal měnit, ale z úplně jiného důvodu, než jsem čekala. Tím nejdůležitějším okamžikem víkendu z pohledu našeho vztahu nebyla paradoxně ani přednáška, ani chvíle společných modliteb k Duchu svatému, ale společenská hra. Hra, ve které se vítězem stali manželé, kteří se navzájem nejlépe znali. Já jsem při ní zjistila, že svého muže neznám, a to právě proto, že se stále dívám jenom na to, co od něj a od našeho vztahu očekávám já a vůbec si nevšímám jeho samotného. Nevidím, že mám vedle sebe člověka, který má sice své nedostatky a nevěří tomu co já, ale stejně jako

já touží být šťastný a navíc i přes všechnu bídu našeho vztahu mě má stále rád.

V těch dnech jsem se pevně rozhodla, že budu bojovat za náš vztah a zároveň jsem se začala intenzivně za své manželství modlit. Zpočátku to bylo velmi bolestivé, protože jsem v sobě měla mnohá zranění z dob, kdy jsme si mnoho věcí vyčítali a navzájem jsme si hodně ublížili. Postupně se ale začal náš vztah uzdravovat a já jsem si uvědomila, že život s nevěřícím manželem pro mne vůbec není překážkou intenzivnímu životu s Bohem, ale právě cestou k jeho hlubšímu poznání.

A co můj muž? Po nějakém čase mi řekl,

že mě má zase rád a že je šťastný, že jsme spolu – a toto usmíření bylo jedním z nejkrásnějších okamžiků našeho vzájemného vztahu, neboť se stalo začátkem nové etapy společného života. Přestože se můj muž stále považuje za nevěřícího člověka, každou neděli chodíme společně celá rodina na mši svatou a já věřím, že se Duch svatý jednou dotkne i jeho srdce a on uvěří. Jsem si jistá, že ten okamžik přijde a jsem moc vděčná za všechno, co Bůh v mém životě vykonal i za všechny veliké věci, které jistě vykonal.

Iveta Miklošková, leden 2007

Konfirmandi 2013

„Bojujte dobrý boj víry, abyste dosáhli věčného života, k němuž jste byli povoláni a k němuž se přihlásíte dobrým vyznáním před mnoha svědky.“ (parafr. text 1 Tim 6:12)

S vděčností Pánu Bohu oznamuji, že opět po dvou letech končí konfirmační příprava, tentokrát 5 konfirmandů - Klárky a Terezky Čeparových, Ondřeje Švédy a Karolíny a Stanislava Rosických. Rozhovor se staršovstvem a přezkoušení znalostí proběhne na Bílou sobotu, a na Velikonoční neděli přijmeme, dá-li Pán, 5 nových dětí do našeho sborového společenství a ke stolu Páně. Konfirmační příprava je pro některé z nich také přípravou ke křtu, pro všechny pak osobním rozhodnutím přiznat se vírou k Ježíši Kristu, i když jsou to často ještě krůčky nesmělé. Modleme se prosím za tyto budoucí nové členy našeho sboru i za jejich rodiny. Máme z nich radost a zároveň si uvědomujeme, jak je v dnešní době těžké ve své víře vytrvat. 22. – 23. března se uskuteční závěrečné soustředění před konfirmací. Bude to zvláštní čas, ve kterém bychom se společně chtěli za jejich rozhodnutí modlit, prosím myslete na ně.

R. Rosický

Rozhovor s ...

Romi, v budoucnu tě čeká velká změna, můžeš nám o ní něco říci?

Ano, je to tak. Dala jsem v práci výpověď a odjíždím za prací do Německa.

Co tě k tomu vedlo?

Především to byly finance. Také odjíždím z toho důvodu, že si potřebuji vyřešit spoustu osobních problémů.

Určitě to bude pro tebe velká změna. Obáváš se jí?

Obávám se hlavně toho, jestli to vše ve svém věku zvládnou.

Můžeš nám sdělit, co tě v Německu čeká?

Než odpovím, chtěla bych moc poděkovat Horstu K., který mi hodně pomohl při hledání práce v Německu. Budu tam bydlet v městečku, které se jmenuje Garmisch - Partenkirchen. Je to městečko, kde Horst bydlel. Budu tam pracovat v místním domově důchodců, který patří evangel. církvi. V tomto D. důchodců sloužil také Horst.

Byla ses v Německu, kde budeš pracovat a bydlet, již podívat?

Ano, byla. Horst mi vyřídil vzkaz od mých budoucích kolegů z domova důchodců, že by mě rádi poznali, tak jsem se tam před Vánoci na týden s Horstem vydala.

Jak se ti tam líbilo, jak tě přijali budoucí kolegové a navštívila jsi také místní sbor?

Líbilo se mi tam moc, byla jsem nadšena, všichni byli moc milí a dali mi najevo, že budou moc rádi, pokud nastoupím. Také mě Horst uvedl do sboru, který budu navštěvovat, byly tam moc milé sestry, už se na mě těší. Zrovna ve sboru probíhala adventní biblická hodina s tancem. Nikdy jsem nic podobného neviděla, bylo to krásné.

Romi, co bys chtěla sdělit nebo vzkázat lidem z našeho sboru?

Chtěla bych říci všem, že celý svůj život (od 12ti let) žiji s naším sborem. Vzpomínám si na

dobu, kdy mi bylo 12 let, zrovna se opravoval kostel a já pozorovala z našeho domečku z okna koupelny věže od kostela. A od té doby ve mně zůstalo, že ten můj život se spojil s pohledem na věž kostela. Nikdy jsem si neuměla představit, že bych měla do kostela chodit, a tak by se dalo na prstech jedné ruky spočítat, kolikrát jsem chyběla ve sboru na shromáždění. A to počítám i dobu, kdy jsem měla malé děti.

Moc bych si přála, aby se ve sboru zapojovalo více lidí, protože sbor funguje pouze jen na určitých lidech (stále stejných, jako před 10-ti, 20-ti lety), což je smutné. Jestli lidé v našem sboru touží po změně, musí se také zapojit. A ne, že když se jim něco nelíbí, tak se stáhnou, někdy dokonce přestanou chodit.

Chtěla bych vzkázat všem lidem ze sboru, že je mám ráda a vím už teď, že mi bude po nich smutno. Chtěla bych popřát celému sboru, aby všem Pán žehnal. Ale i mně, protože vím, že budu čerpat sílu od Něj ve společenství lidí, kteří v Něj také věří, a to mi dodává odvahu a naději, že to zvládnou a že i tam zaujmu nějaké místo, které bude pro lidi užitečné, pro Pána Boha oslavující.

Prosim, aby si lidé ve sboru nevysvětlovali můj odchod jako důvod, že mi mezi nimi nebylo dobře! A už dnes se těším na svůj návrat!

Odcházím s tím, že zbytek svého produktivního věku strávím v Německu. Je možné, že za dva roky budu mluvit jinak a budu si hledat z Německa práci v Česku, abych se mohla vrátit.

Mám plán tam zůstat minimálně pět let, ale odchod do mého důchodu se očekává za 12 let, takže se může stát, že tam zůstanu celou dobu!

Děkuji za rozhovor a za celý sbor ti přejeme hodně Božího požehnání.

rozhovor z Romanou Sedláčkovou
zapsala pro Dobrého pastýře Dajka Balová

Bible kralická - jubileum Bible kralické 1613

Letos uplyne 400 let od posledního vydání Bible kralické. Rok 1613 byl ovšem jen poslední veřejně známou událostí procesu, který trval přes 30 let. Tehdy v Kralicích na západní Moravě vznikalo monumentální dílo, jehož význam pro církevní i obecné kulturní dějiny nelze minout. Překladatelů Bible do českého jazyka bylo jedenáct, většinou kněží historické Jednoty bratrské. Byl to první úplný český překlad Bible z původních jazyků. Církev západní a střední Evropy v raném středověku užívala od svých počátků dávného latinského překladu Bible, zvaného Vulgáta. Každý spis byl totiž nesmírně vzácný, ručně opisovaný na pergamenu. Navíc většina obyvatelstva byla negramotná. Obrat nastal až reformací – ta vzbudila zájem o Bibli samu bez ustálených výkladů, pak renesancí - obliba antických dějin i jejich jazyků vůbec, a

konečně vynálezem knihtisku. K dostupnosti literatury už nebyly nutné ruční opisy, po roce 1455 se po celé Evropě rychle šířily tiskárny, a ty umožnily nesmírné rozšíření četby textů. Pozoruhodné na příběhu Kralické bible je také to, že se konal na půdě tehdejšího českého království vlastně nelegálně. Jednota bratrská, která toto dílo vytvořila, nebyla v zemi povolena. Přece však jednotlivé šlechtické rody měly na svých panstvích samostatná práva. A šlechtic Jan starší ze Žerotína, sám člen Jednoty, nechal zřídit někdy okolo roku 1560 v Ivančicích tajnou tiskárnu, později ji přenesl do nedalekých Kralic. Tam kraličtí bratři nechali vytisknout své jedinečné dílo.

Blahoslav Hájek, převzato z webu www.nase-reformace.cz, který k nadcházejícím výročím vytvořilo ústředí naší církve.

Zájezd do Kralic?

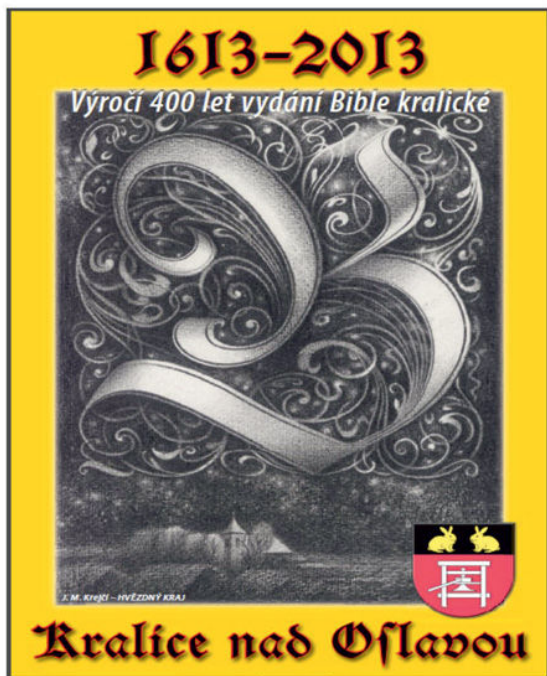
Pozvání: předběžně začínáme přemýšlet, že bychom k tomuto 400 letému výročí v září (13. – 15. 9. 2013), pokud by byl zájem, mohli uspořádat zájezd do Kralic. V blízkosti je zámek Jaroměřice nad Rokytnou, Ivančice (slavní rodáci Alfons Mucha, V. Menšík ap.), zámek Náměšť nad Oslavou ap.

Soutěž !!!

„Bible v životě nás všech“

Děti i dospělě bude zajímat, že k tomuto výročí je také vyhlášena výtvarná soutěž, jejíž výsledky budou vyhlášeny 14.9. v Kralicích. Vše potřebné lze zjistit na webových stránkách www.bible-kralicka.cz

R. Rosický

Ženy zvou ke světovému dni modliteb

Letošní Celosvětový den modliteb za ženy zřizovala Francie. Ženy žijící ve Francii připravují program - témata k modlitbám, čtou svědectví žen z celého světa.

Prvního března nás do společenství v Krnově pozvali bratři z Armády spásy, Christa a Peter Beeldmanovi.

Christa měla připraven program - zpracovanou předlohu témat k modlitbám, četli jsme svědectví žen. Christa vedla také chvály a jejich chlupci zahráli biblickou scénku.

Děkovali jsme Pánu za pomoc ženám v životní krizi, v ohrožení. Prosili jsme o pomoc ženám vykořisťovaným a zneužívaným.

Děkujeme Ti Hospodine, že jen z Tvé velké milosti znají ženy na mnoha místech světa Boží pomoc a ochranu.

M. Čičmanová, E. Roztomilá.

Narozeniny ve sboru

Duben

Anděl Jaroslav (55) (Lichnov)
Gürtler Norbert (40)
Malík Pavel (40)
Mičanová Elen
Nováková Věra
Ondrušová Helena
Sedláček Rostislav ml.
Svítilová Marta
Šimek Květoslav (Brantice)
Zmrzlík Zdeněk
Zmrzlíková Jana
Zmrzlíková Miriam

Květen

Čepara Nikolaj (Brantice)
Chlápková Tereza (Brantice)
Kubicová Alena
Labaj Vladislav (Heřmanovice)
Mičanová Zdeňka
Rosická Martina
Strádal Vladimír (Brantice)
Svítilová Hana
Šrámek Miroslav (Třemešná)
Šrámková Anna (Třemešná)
Tyleček Šimon

Červen

Galda Arnošt (Třemešná)
Kielarová Jarmila
Kovalčík Karel
Korabová Věra (70) (Město Albrechtice)
Marek Bedřich
Maláčová Tamara
Pecháčková Alena (65) (Třemešná)
Rosický Aleš (20)
Rosická Karolína
Roztomilá Eva
Sedláčková Adéla
Svítil Milan (65)
Šimková Alžběta (Brantice)
Šrámek Roman (Třemešná)
Vavrečková Ludmila

Milí bratři a sestry, dovolte mi, abych vám všem, kteří v daném období (duben až červen) budete slavit své narozeniny a mnoho z vás i své kulatiny, popřála upřímně mnoho radosti, že jste se toho dožili, neb každý den navíc je milost od našeho Pána, dále pak hodně lásky ve vašich vztazích v rodině, těm, kdo žijí v manželství, mezi sebou stále trvající úctu a schopnost odpouštět si navzájem!

Na závěr Boží požehnání do všech dnů dnešních i budoucích!

To vám za celý sbor přeje Romana Sedláčková

Co je to Jeronymova jednota?

Milí přátelé, mnozí z vás jistě zaregistrovali, že někdy na jaře se v sálku objeví barevné letáčky velikosti A5 s označením Jeronymova jednota. Na přední straně bývá fotka nějakého kostela či modlitebny. Co se skrývá pod tímto poněkud archaickým názvem Jeronymova jednota (JJ)?

Je to takřka jisté „pomocné dílo“ při naší církvi, jehož posláním je podporovat finančně obnovu (příp. i výstavbu) církevních budov nebo i nákladného vybavení, jako jsou např. varhany. Proto shromažďuje finanční prostředky od členů naší církve, ale i od zahraničních dárců a podpůrných organizací, případně dotace od Ministerstva kultury ČR. Potom přiděluje dary a půjčky na naléhavé stavební projekty sborům, které by samy náklady na stavební práce nemohly unést. Jde tedy v podstatě o dílo obětavosti, štědrosti a solidarity. Každoročně se vybere něco mezi 2 až 2,5 mil. Kč. Avšak součet žádostí činí zhruba 6 až 7 mil. Kč, tedy 3x více.

Ve sborech ČCE se peníze pro tento účel sbírají pomocí sběrné listiny tak, že pověřený člověk po určenou dobu (1 až 3 měsíce) sbírá dobrovolné dary, přičemž jméno dárců s výši darované částky zapisuje na listinu. To je tzv. sbírka darů na JJ. V našem sboru (protože ve všem musíme být originální) jsme tuto sbírku mnoho let takto nekonali, ale vždy jsme na schůzi staršovstva stanovili částku, kterou jsme jakožto „sbírku darů“ odeslali. V květnu

2012 jsme se rozhodli, že obnovíme způsob výběru peněz pro JJ tak, jak probíhá ve většině sborů, a nebudeme muset „ukrajuvat“ z nedělních sbírek. Sluší se dodat, že náš sbor žádal o dar z prostředků JJ nejednou. V posledních letech jsme obdrželi pomoc z JJ několikrát - v r.2008 dar ve výši 300 tis.Kč na opravu střechy (hl.věže), v r.2009 dar 100 tis.Kč a v r.2010 dar 50 tis.Kč a půjčku 100 tis.Kč (střecha lodi kostela).

Kromě sbírky darů pro stavební akce slouží také tzv. Hlavní dar lásky (HDL) - výtěžek kostelní sbírky o Velikonoční neděli. Ten se shromáždí ze všech sborů ČCE a je zpravidla věnován na jednu velkou akci. V posledních letech byl HDL věnován sborům v Sázavě (2012, rekonstrukce stodoly na víceúčelovou místnost, 827 tis.Kč), v Chrástu u Plzně (2011, projekt „Živá fara“, 825 tis.Kč), v Suchdole n.O. (2008, oprava kostela, 860 tis.Kč). Když žádný ze sborů o HDL nepožádá nebo mu např. z důvodu nepřipravenosti akce není přidělen, je výtěžek HDL připojen ke sbírce darů, která se rozdělí mezi žádající sbory.

Věřím, že jste si s chutí přečetli toto napínavé čtení, jehož hlavním smyslem je jednak vás informovat o tom, co to je JJ, a jednak sdělit, že v dohledné době (asi během dubna a května) se také u nás bude konat výše popsáná sbírka výše uvedeným způsobem.

Jiří Marek

Proč se v postní době něčeho vzdávat?

Jaký smysl má pro nás křesťany odpírat si to, co je samo o sobě dobré a užitečné? Bible a celá křesťanská tradice učí, že půst je velkou pomocí v předcházení zlému jednání. Ježíš ukazuje hluboký smysl postu: pravý půst je v plnění vůle Nebeského otce, který „vidí i to, co je skryté“ (Mt 6,18).

Otevřít své srdce lásce k Bohu a bližnímu

Postní doba je příležitostí vrátit se k postní praxi, která pomáhá potlačit vlastní egoismus a otevřít srdce lásce k Bohu a bližnímu. Odřikání se materiálního pokrmu, sytícího tělo, připravuje člověka, aby naslouchal Kristu a sytil se jeho slovem spásy. Postem a modlitbou Bohu dovolujeme, aby přícházel On sám sytit nejhlubší hlad, který zakoušíme ve svém nitru: hlad a žízeň po Bohu.

Zpracováno podle textů papeže Benedikta XVI.

Výlet do Osvětimi

Koncem ledna, den před jedním z tzv. významných dnů - mezinárodní den památky obětí holocaustu - jsme 10 lidí, převážně mládežníků, vyrazili na naučně-poznávací výlet do polské Osvětimi. Cílem byly samozřejmě tábory koncentrační a vyhlazovací. Byl to tedy výlet z kategorie méně veselých zážitků a podobně neveselý bude i jeho následující popis.

Ve zkratce o táborech: Auschwitz I - koncentrační tábor byl založen r.1940. Byl to spíše pracovní tábor, kde bylo v jednu chvíli až 20 tisíc vězňů. Z počátku založení sem byli přiváženi polští političtí vězni (intelligence, společenská elita, vědci ap.), ale následně zde skončili vězni z jiných okupovaných států - Romové, sovětské válečné zajatci a Židé, kteří prošli selekcí a byli označeni za práce schopnými. Do Auschwitz bylo deportováno více než 1 300 000 lidí, do táborové evidence bylo zavedeno okolo 400 000: 200 000 Židů, 150 000 Poláků, 23 000 Romů, 15 000 sovětských válečných zajatců a 25 000 občanů různých států. Více než 50% zahynulo v táboře v důsledku hladu, vysilující práce,

vražděných hygienických podmínek, epidemií a nemocí, trestů, mučení, zločinných pokusů a poprav. 27. ledna 1945, když byl tábor osvobozen, zde bylo nalezeno okolo 7000 osob. Auschwitz II-Birkenau - druhá a největší část táborového komplexu, kde bylo r. 1944 zhruba 90 000 vězňů. Byl to největší vyhlazovací tábor 2. světové války. V plynových komorách v Birkenau našla smrt většina lidí, jež byla zavražděna v Auschwitz (kolem 90%). Zemřelo zde nejméně 1,1 milionu lidí (doložených), z velké většiny Židé. Obětí bylo ale bohužel patrně daleko více. Jak řekl velitel tábora Höss - všechny záznamy o lidech, usmrčených v plynových komorách, byly ihned po vykonání spáleny. Jenom Židů mělo být v Osvětimi zplynováno kolem 2,5 milionu.

Jelikož se přes zimu tábory, resp. muzea zavírají už v 15 hod. odpoledne, museli jsme vyrazit z Krnova brzy, abychom si to tam co nejdéle „užili“. Vyjeli jsme tedy v (pro mě vražděných) 6:30 dvěma auty. Po cestě jsme přibrali další mládežníky z jiných měst a kolem desáté jsme už parkovali u prvního

koncentračního tábora. Tam jsme si pořídili papírového českého průvodce, podle kterého jsme prošli většinu areálu a ze kterého jsme si četli doprovodný text k různým místům tábora (bloky ubytoven, zeď smrti, plynová komora, krematorium ap.) a k expozicím muzea. K vidění bylo plno dokumentů a seznamů vězňů, jejich osobní věci (kufry, obuv, talíře, kartáčky, brýle aj.), použité konzervy, které obsahovaly cyklon B - smrtící kyanovodík. Taky jsme mohli stát na místě, kde zemřelo mnoho lidí. U zdi smrti jsme symbolicky položili květiny a pomodlili se. Hned ve vedlejší bloku jsme si mohli projít sklepní prostory s věznicí, kde zemřel také poměrně známý Maxmilián Kolbe, který nabídl svůj život výměnou za život otce rodiny - jednoho z deseti vězňů, kteří byli odsouzeni k smrti hladem za to, že z tábora předtím jeden vězeň utekl. V prvním táboře jsme tedy strávili asi 3 hodiny.

Hned poté jsme přejeli k dalšímu táboru - k Auschwitz II-Birkenau. Ten je od pohledu známější svou vjezdovou branou a kolejemi, po kterých příjížděly vagony plné lidí. I v tomto areálu jsme postupovali ověřenou metodou - pomocí papírového průvodce. Budovy tábora jsou dost pobořené, zejména kvůli vojákům SS, kteří chtěli za sebou při útěku zamést stopy. Celý tábor zničit ale

nemohli, jelikož se rozkládá na 140 hektarech (zhruba 35x Václavské náměstí), takže jsme si mohli krom jiného prohlídnout dřevem obité budovy a palandy uvnitř, na kterých se tísnilo mnohonásobně víc lidí, než mělo. Viděli jsme také záchody - pakliže se to tak dá nazvat - je to řada děr vedle sebe.

V areálu je také mezinárodní pomník obětem tábora, kde je různými jazyky napsáno toto: „Nechť toto místo, na kterém hitlerovci vyvraždili kolem půl druhého milionu mužů, žen a dětí, hlavně Židů z různých zemí Evropy, zůstane na věky výkřikem zoufalství a výstrahou pro lidstvo“.

Celou tuto návštěvu táborů a její atmosféru umocňovalo mrazivé počasí, které nás nutilo vžívat se do kůže spoře oděných vězňů stojících na apelplacu, ač jsme sami byli oděni teplým prádlem. Těžko popsat, co každý na těch místech prožívá, když pomyslí na opravdu nedávnou historii. Doporučuji, aby se tam každý jednou podíval, protože to je silný zážitek, po kterém se naše velké problémy smrsknou a stanou se nepatrnými při pomýšlení na osudy obětí. V této souvislosti bych také rád doporučil film Bůh před soudem, ve kterém se řeší (avšak nevyřeší), zda Bůh nezrušil smlouvu s Izraelským lidem. Ve filmu je sice více otázek než odpovědí, ale je to, řekl bych, kvalitní snímek.

za výpravu jirk@

3x13 věřících osobností

I v temnotách života přinesl skvělé plody

Georg Friedrich Händel - německý hudební skladatel 1685-1759

Georg Friedrich se narodil jako osmé dítě rodičům v Halle. Jeho otec pracoval ve službách saským vévodům. Přál si mít svého syna právníkem, ale nakonec svolil, aby se George učil na varhany. Po otcově brzké smrti se mladičký Georg dal opravdu zapsat na právnickou fakultu.

Přivydělával si jako varhaník v kostele reformované církve, zároveň byl profesorem hudby na jejím gymnáziu. V osmnácti letech přijal Händel místo houslisty v Hamburku, stal se dirigentem hannoverského vévodského orchestru a začal skládat opery v italském stylu. Proslavily jej opery s biblickými náměty „Ester“, „Debora“, „Saul“, „Izrael v Egyptě“, „Samson“, „Josef a jeho bratři“, „Salomon“, „Jefte“. Dvě Händelova díla „Te Deum“ a „Jubilate“ vzbudila velký ohlas v londýnském chrámu Sv. Pavla a skladatel si vysloužil poctu královského dvora.

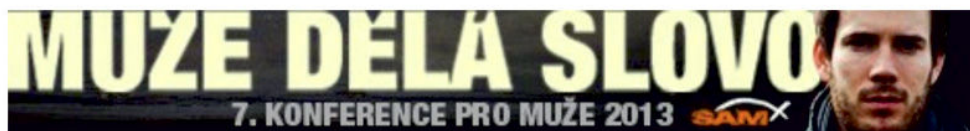
V roce 1737 Händela doslova složil záchvat mrtvice. Dovezli ho do horkých koupelí v Cáchách, kde denně trávil devět hodin v horké lázni. I třikrát více, než mu lékaři dovolili. V poslední den svého pobytu v Cáchách se vydal do kostela, sedl k varhanám a hrál. Řeholnice, které s dojetím naslouchaly, nikdy předtím tak mistrovskou hru neslyšely. Po návratu do Londýna začal znovu komponovat, ale úspěch nepřicházel. Další finanční potíže ho přivedly na pokraj zhroutení a tenkrát ochrnula i jeho tvůrčí síla. Jednoho dne mu však došel dopis od básníka Jennense, který už dříve napsal text k Händelovým oratoriím „Saul“ a „Izrael v Egyptě“. Jannes mu nabízel text oratoria s titulem *The Messias* - Mesiáš. Už úvodní slova *Comfort me* („Posilni mě, utěš mě“) zněla

Händelovi jako Boží hlas vstupující do temnoty jeho života. Zvedla se v něm mocná vlna inspirace a za tři týdny usilovné práce dnem i nocí dokončil své největší dílo, ke kterému nakonec připojil slavnostní Amen. V Dublinu byl Mesiáš uveden poprvé právě pět let po autorově zhroutení. Když se schylovalo k závěrečnému „Amen“, otevřel nevědomky ústa a zpíval se sborem, zpíval tak, jako nikdy předtím. Ale záhy, sotva sál propukl v bouřlivé ovace, odplížil se tiše stranou. Nechtěl se děkovat lidem, kteří ho oslavovali. Jeho dík náležel Bohu, z jehož milosti toto dílo stvořil. Výtěžek z premiéry rozdělil mezi dvě nemocnice a „Společnost pro podporu uvězněných dlužníků“.

Jindy přispíval Händel na „Dobročinný ústav pro chudé hudebníky“ a „Ústav pro opuštěné děti“, odkud adoptoval holčičku Marii Augustu. Händelovi nezbývalo již mnoho let života. Jeho fyzických sil ubývalo. Nakonec oslepl, ale jeho tvůrčí činnost neochabla. Osm dní před svou smrtí vyslechl v londýnské Covent Garden svého Mesiáše naposledy. Dirigoval tenkrát sám, oči vyhaslé. Když se vyčerpaný vrátil domů, zamumlal, že by chtěl zemřít na Velký pátek. Když si Händel uvědomil, že před dvaadvaceti lety ve stejný den ochrnul a pět let poté opět v tento den „vstal z mrtvých“ při premiéře svého Mesiáše, věděl, že v ten den chce také zemřít - zemřít v naději, že bude vzkříšen k životu věčnému. Na Velký pátek se mu skutečně výrazně přitížilo a den poté odešel na věčnost. Zemřel tak člověk, který stvořil zřejmě nejvelkolepější velikonoční Aleluja celé hudební historie.

*převzato z knihy 3x13 a internetu.
M. Čičmanová*

Konference pro muže – Malenovice

Malenovice jsou malé městečko pod Lysou horou v Beskydech. Už pár let tam stojí křesťanský hotel KAM (Křesťanské akademie mladých). 18.-19. ledna se tam konala už v pořadí 7. konference pro muže, kterou pořádá tzv. „SAM“, což je sdružení aktivních mužů (více na www.s-a-m.cz). Téma konference bylo tentokrát „Muže dělá slovo“. Toto téma mě už nějakou dobu docela zajímá, proto jsem se tam na dva dny vypravil. Překvapilo mě opravdu nádherné prostředí zasněžených Beskyd a také velmi přátelské prostředí šité „nám mužům“ doslova na míru. Překvapila mě také docela vysoká účast, bylo téměř plno. Tuto aktivitu už nějakou dobu organizuje Pavel Mečkovský z Olomouce. Je mezidenominační, takže tam může přijet opravdu kdokoli. Povzbuzuje k tomu, aby se v různých sborech a církvích zakládaly aktivní skupinky pro muže, které se věnují jednak budování duchovního růstu křesťanských mužů, ale také budování obvyčejného chlapského kamarádství a přátelství, které tak

často v některých církvích chybí. Každý muž potřebuje své vrstevníky a kamarády. A pokud je nechce hledat pouze v hospodě, potřebuje si najít třeba pár „chlapů“, kteří mají podobné koníčky, sport, zaměření ap. Tyto skupinky plánují také různé aktivity pro své rodiny, děti, učí se mít správný vztah k manželce, budovat vztahy v rodině anebo si jen tak prostě popovídat, udělat společný výlet, zasportovat, vyrazit na společnou dovolenou ap. Další takové setkání bude už brzy: **16. března ve Vysokém Mýtě** na zajímavé téma: „**Muž na kolenou**“. I muže někdy dokáže něco srazit na kolena. Koho by toto téma zajímalo, může se tam vyrazit podívat. Nevím, jestli bude ještě místo, ale do 10. března je možné se přihlásit na e-mailové adrese: meckovsky@volny.cz, vše ostatní najdete na: <http://www.s-a-m.cz/konference-a-seminare>. Pokud by to někoho z mužů zaujalo víc, ať mi dá vědět, už nás pár takových „chlapů“ uvažuje, že dáme něco podobného dohromady.

R. Rosický

Večer chval v Odrách

:PREJ:

Oderské chválicí skupinky:

Jesus Track

Po nějaké době mě moje dcera vyprovokovala, abychom se zúčastnili večera chval, který pořádal evangelický sbor v Odrách. Kromě písni dvou chválicích skupinek, které v tomto sboru působí, tam posloužil slovem také Radek Hanák, místní kazatel a dva další mládežníci. Příjemně mě překvapil téměř zaplněný sál převážně mladými lidmi, toužícími chválit svého Pána. Zavzpomínal jsem si na večery chval, které se konaly také v Krnově. Po delší době zazní o Velikonocích písně skupiny Angles na velikonočním koncertě v Krasově 31. 3. v 15.00 hod., na to se těším, bylo by ale fajn zase vzkřísit tradici pravidelných večerů chval.

Chválicí a hudebníci - co vy na to? (O místě bych věděl) ☺.

R. Rosický

Zájezd do Písku u Jablunkova

Před nějakým časem jsme u nás hostili zájezd bratří a sester ze Slezské evangelické církve augsburgského vyznání z Písku u Jablunkova. Byli tehdy velmi spokojeni, posloužili nám na bohoslužbách a prohlédli si naše město, kostel, továrnu na varhany a také Cvilínský poutní kostel. Protože se jim u nás moc líbilo, dostali jsme nabídku, abychom návštěvu opětovali a znovu tak posílili vzájemné přátelství. O termínu zájezdu se ještě bude jednat, dostali jsme pozvání buď na začátek nebo na konec června. Termín upřesníme, až bude vše potvrzeno.

R. Rosický

foto z posvěcení nového kostela v Písku u Jablunkova (viděli jsme ho kdysi před lety rozestavěný)

Pro nás

Bože můj, z lásky své dal jsi nám dary,
ať každý člověk vzývá tě a chválí,
pro nás jsi vytvořil nebe i zemi,
zvěř, ptáky v oblacích,
spánek i bdění.

Jen pro nás vzdal jsi se své věčné slávy,
šel lidem nemocným navrátit zdraví,
to pro nás přišel jsi v dítěti malém,
žádný z nás nepoznal, žeš mocným králem.

Pro nás jsi pracoval, chudobu snášel,
v tesařské dílně jsi domov svůj našel,
pro nás jsi v modlitbách promlouval s nebem,
sytil jsi duši svou převzácným chlebem.

Pro nás jsi odešel i od své matky,
cesta tvá úzká už nevede zpátky,
pro nás jsi putoval, svůj domov ztratil,
kolika duším jsi pokoj zas vrátil.

Pro nás jsi slovo své dal učedníkům,
učil je lásku žít, umírat hříchům,
pro nás jsi večeřel naposled s nimi,
umyl jim nohy a smyl jejich viny.

To pro nás na kříži srdce Tvé puká,
to má tě zranila Ježíši ruka,
pro nás, jen pro nás jsi život svůj dal,
Tvůj život pro nás je největší dar.

Petr Hoff z Nikdy nejsme sami

Velikonoční jidášky

Ve vyprávěních o Zeleném čtvrtku se povídá o tom, jak Jidáš zradil Ježíše. Víte, jak to všechno bylo?

Ježíšovi nepřátelé dlouhou dobu hledali záminku, jak se Ježíše zbavit. Jak se tak domlouvali, přišel Jidáš a nabídl se, že jim pomůže Ježíše vydat. Farizeové to rádi slyšeli a za odměnu mu slíbili peníze - 30 stříbrných. Od té chvíle Jidáš hledal vhodnou příležitost, jak Ježíše zradit.

Už při večeři s učedníky se Ježíš zmínil o tom, že je mezi nimi zrádce. Učedníci z toho byli celí překvapení a jeden přes druhého se ptali: „Jsem to snad já, Pane?“ Jasně odpovědi se ale nedočkali.

Po večeři Ježíš odešel do Getsemanské zahrady, aby se tam modlil. Učedníci ho doprovázeli. Ne však všichni... Když se Ježíš domodlil a mluvil ještě s učedníky, nahrnuli se do zahrady vojáci, které vedl Jidáš Iškariotský. Jidáš Ježíše místo pozdravu políbil - bylo to domluvené znamení, podle kterého měli poznat, kdo je Ježíš. Poté se vojáci Ježíše chopili. Někteří učedníci mu chtěli pomoci, ale on jim v tom zabránil a nechal se vojáky odvést.

Jak vše pokračovalo, to nám řekne Velký pátek. Ale zůstaňme ještě u čtvrtčních událostí: na připomínku Jidášovy zrady se tento den pečou a jedí velikonoční jidášky. Pro malé i velké kuchaře a kuchařky je zde recept s podrobným návodem, jak takové jidášky připravit.

Co potřebujeme?

1/2 kg (= 500 g) polohrubé mouky, 80 g moučkového cukru, 100 g másla, 20 g droždí, 1 balíček vanilkového cukru, špetka soli, asi 200 ml mléka, 2 žloutky, citrónová kůra, 1-2 žloutky na potírání, než dáme péci, med nebo skořicový cukr, případně obojí

Pracovní postup:

1) Nejříve v míse pořádně utřeme máslo, žloutky a cukr.

2) Poté si připravíme kvásek: droždí nadrobíme na malé kousky do hrnečku a smícháme s čajovou lžičkou cukru (krupice/krystal), ohřejeme část připraveného mléka a jím zalijeme připravené droždí. Navrch ještě můžeme poprášit hladkou moukou. Směs trochu promícháme a dáme na teplé místo. Kvásek by měl během několika minut vyběhnout („nabobtnat“).

3) Během doby, kdy se droždí připravuje na teplém místě, doděláme základ těsta. Do utřeného másla se žloutky a cukrem přimícháme vanilkový cukr a dále přidáváme postupně mouku smíchanou se špetkou soli.

4) Poté vmícháme hotový kvásek a postupně přiléváme zbytek mléka tak, aby těsto bylo vláčné a nelepilo se. Mléko přiléváme opatrně po menších dávkách - může se stát, že těsto bude hotové dříve, než vypotřebujeme všechno mléko.

Vypracované těsto necháme na teplém místě v klidu kynout. Troubu předehřejeme cca na 180°C. Z vykynulého těsta připravujeme bochánky nebo šnečky, popř. houstičky, klademe je na vymazaný nebo pečicím papírem vyložený plech a necháme ještě chvíli kynout. Před vložením do trouby je potřeme rozšlehaným žloutkem a posypeme skořicovým cukrem.

Jidáše pečeme cca 20 minut dozlatova a ještě horké můžeme potírat medem.

autor: Gabriela Suchlová

Křesťanské akce

Březen:

15. – 17. 3. – **Kudy Komenský nechodil** (Šenov) – seniorátní setkání mládeže, přihlášky na: www.moravskoslezskamladez.evangelnet.cz

22. – 23. 3. – naši **konfirmandi** – **závěrečné soustředění** (info dodá R. Rosický)

24. 3. – „**Velká zeď**“ – **interaktivní bohoslužba na Květnou neděli** – organizuje mládež našeho sboru, pozvěte své známé :)

27. 3. – **Velikonoční čtení z Bible na krnovském náměstí** naproti Bauerovy kavárny (ve spolupráci všech krnovských církví) – přijďte si i vy přečíst svůj kousek z Bible, letos je výročí 400 let od vytištění Bible kralické, budeme číst i z ní.

Duben:

5. – 7. 4. – **Víkend duchovní obnovy na Velké Lhotě** (kde jsme byli na sbor. dovolené)
Informace na nástěnce v kostele.

12. – 13. 4. – **Křesťan za katedrou** – konference o křesťanském vzdělávání pro učitele, rodiče a pracovníky v církvi – Třinec – sbor. Centrum Hutník, Revoluční 609. Pořádá SCEAV ve spolupráci s křesť. gymnáziem BMA ve Frýdlantu n.O, přihlášky do 4. 4. ! na www.kzk.sceav.cz

14. 4. – **bohoslužba ve stylu kurzů Alfa** – přijďte si vyzkoušet netradiční formu křesťanských základů víry (i s pohoštěním !)

20. 4. – **Setkání přípravného týmu kurzů Alfa v Krnově** (info bude v oznámení při bohoslužbách)

Květen:

10. – 12. 5. – **Seniorátní dny mládeže** – Prostějov (přihl na web. sen. mládeže.)

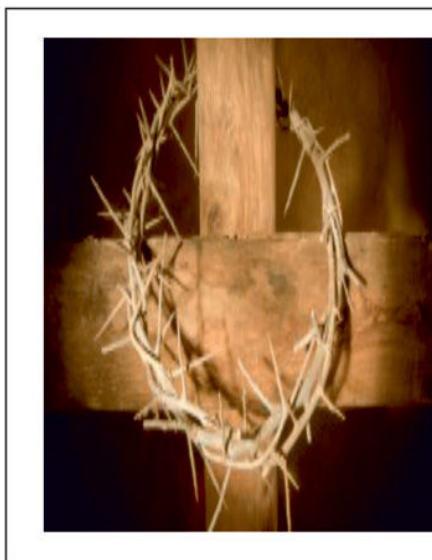
18. – 19. 5. – **Sborový víkend** – poslouží nám Daniel a Zuzka Kaczmarszickovi na téma: „**Jak se vyrovnat s krizemi v manželském životě**“. Uslyšíme i jejich písně a slovo osobního svědectví také při nedělních bohoslužbách.

24. 5. – **Noc kostelů** – opět po roce, nová příležitost oslovit veřejnost: pozvání hosté: Čtyřllet z Krnova – soubor 4 flétnistek pod vedením p.uč. Kateřiny Vidličkové, možná přijede i křesťanský klaun s evangelizačním vystoupením pro děti.

Červen

Plánuje se zájezd do Písku u Jablunkova.

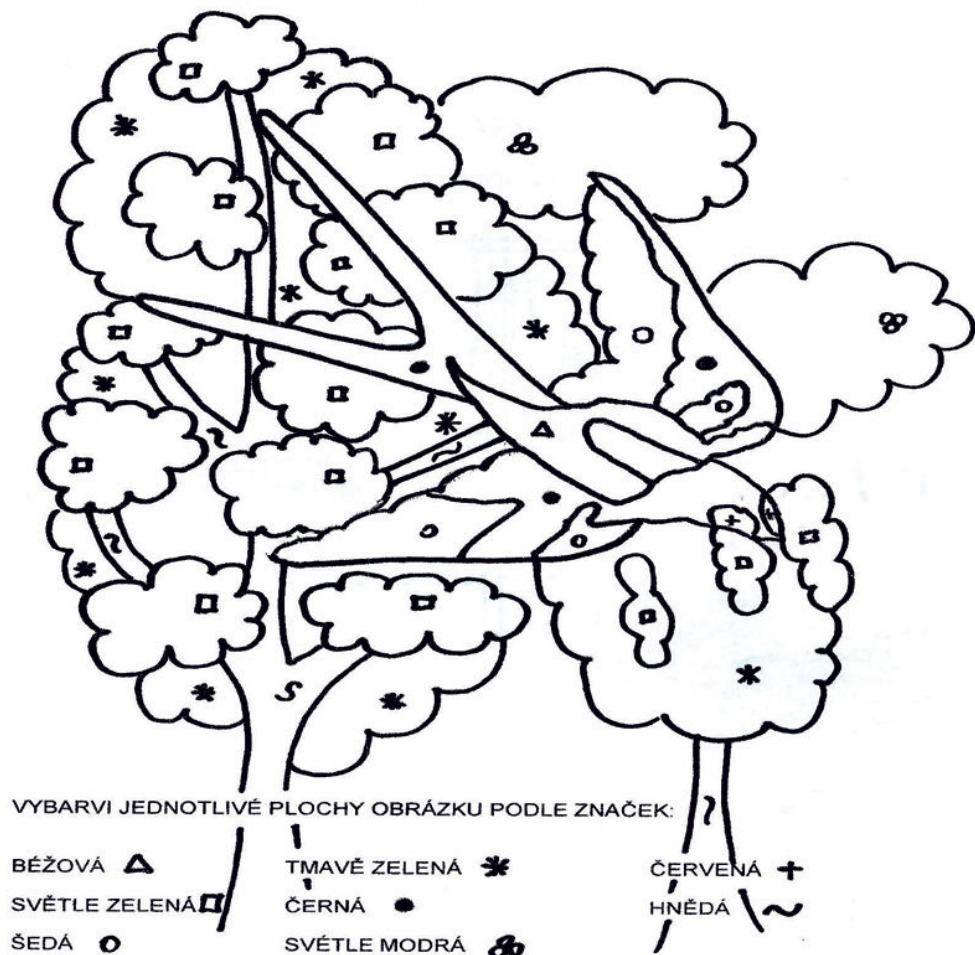
Mnoho akcí, které pořádá naše církev pro všechny generační kategorie, najdete také na nových info – plakátech na nástěnce za hl. dveřmi kostela.

Dětská stránka

Ahoj holčičky a kluci,
dnes se spolu podíváme do přírody, dílny Pána Boha Stvořitele. Zaměříme se na prvního posla
jara...

Když vybarvíte obrázek podle návodu, objevíte, o koho se jedná.

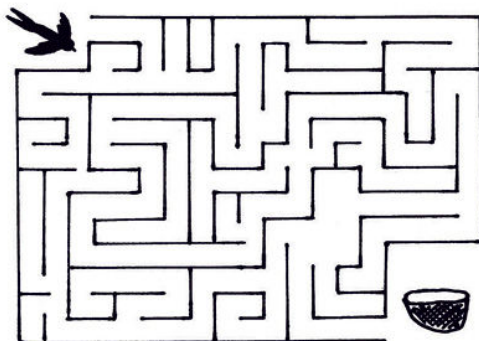

Jaro se k nám už blíží a s ním i tito milí ptáčci. Svá hnízda si staví z kuliček hlíny, slámy a svých slin. Hnízdo se tvarem podobá misce. Vnitřek jemně vystelou peřím a suchou trávou. Poté vlaštovčí maminka naklade dovnitř malá strakatá vajíčka. Za dva týdny už z hnízda vykukují ptačí holátka. Vlaštovky mají rády střechu nad hlavou, proto si svá hnízda staví uvnitř staveb, ve chlévech a průjezdech. Během léta pochyťá vlaštovka až půl miliónu much a hmyzu. I proto je vlaštovka moc užitečný ptáček.

„Pohled'te na nebeské ptactvo: neseje, nežne, neskĺízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí.“ Matouš 6,26

Co myslíte, děti, najdeme v Bibli slovo vlaštovka? (odpověď najdete na konci povídání)

Zatím spolu s vlaštovko najdi cestu domů.

Český básník František Halas napsal hezkou báseň, kterou se zkuste naučit zpaměti.

„Vlaštovičky, vlaštovičky,
povídalky, švitořičky,
už nám z dálky jaro nesou,
na domov se celé třesou.“

Máme měsíc březen. Vlaštovky přilétají v dubnu. Je před námi tedy ještě celý měsíc, kdy se můžeme těšit a připravovat své domovy a svá srdce na nadcházející jaro.

Poproste tatínka nebo někoho, kdo to umí, aby vás naučil skládat papírovou vlaštovku. Hezky si ji vybarvěte a můžete zkoušet létat.

Vlaštovky, které se vracejí z daleké Afriky, někdy musí přelétnout třeba i celou saharskou poušť. Na jaře se k nám vracejí do stejných míst, a dokonce i na stejná hnízda, pokud jejich domovy z bláta vydrží přes zimu.

A co vy, děti, umíte se vracet? Nemusí vás maminka několikrát volat, než přijdete? Pamatujte si, že děti to neumí jako vlaštovičky, které vždycky najdou cestu

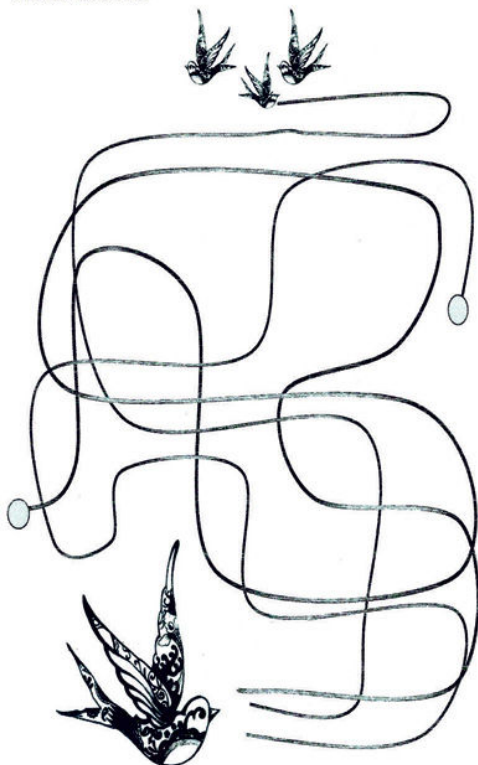
domů. Raději buďte vždy na dohled dospělým, abyste se neztratili. A víte, jak to udělat, abychom se neztratili v životě?

Máme k tomu něco jako mapu, ale je to větší kniha. **BIBLE nám umí poradit, abychom v životě neztratili správný směr.** Tak jako vlaštovky rády bydlí v lidském domě, nám lidem je zase dobře v domě Božím.

„Vždyť i vrabec přístřeší si najde, vlaštovka si staví hnízdo u tvých oltářů, aby svá mláďata zde uložila, Hospodine zástupů, můj Králi a můj Bože! Blaze těm, kdo bydlí ve tvém domě, mohou tě zde vždycky chválit.“ Žalm 84,4-5

Přeji vám děti, abyste se nikdy neztratili. Ani od rodičů, ani v životě. Ahoj!

Kterou cestou poletí vlaštovka ke svým mláďátkům?

připravila Elen Hlavsová

Českokobratrská církev evangelická v Krnově

Kazatel sboru:

jáhen Radovan Rosický

Adresa:

Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, telefon: 552 302 109

Číslo účtu sboru:

1845328379 / 0800

Úřední hodiny:

čtvrtek 10 - 12 hod, 16 - 18 hod.

www stránky:

<http://krnov.evangelnet.cz>

Na požádání:

- katechetická příprava ke křtu
- vysluhování svaté večeře Páně nemocným členům sboru
- pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď
- předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku
Svatby, křty a katechetické přípravy je zapotřebí dohodnout s kazatelem sboru v dostatečném předstihu!

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Pondělí	dle domluvy	každé 1. pondělí v měsíci ekumenické modliteb. setkání - v různých církvích
Úterý	18.00 h.	biblická hodina v kostele (mimo prázdniny)
Čtvrtek	dle domluvy	skupinky v jednotlivých rodinách
Pátek	18.00 h.	modlitební setkání v kostele
Sobota	18.00 h.	setkání mládeže v nové klubovně Tensingu v areálu bývalé Karnoly na ul. Čsl. armády (mimo prázdniny)
Neděle	9.45 h.	bohoslužby

Pravidelná shromáždění v Krasově:

1. a 3. středa v měsíci	13.00 hod.	biblická hodina
3. neděle v měsíci	15.00 hod.	bohoslužby od května v krasovském ev. kostele
Biblické hodiny a v zimě i bohoslužby se konají u sestry Ničmanové v domě peč. služby.		

Pravidelná shromáždění v Branticích:

2. středa v měsíci	17.00 hod.	u Čeparových, Brantice č.p. 93
--------------------	------------	--------------------------------

Redakční rada:

Radovan Rosický, Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Darina Balová, Miluše Čičmanová
technický redaktor - Petr Malík

Příspěvky můžete předávat redakční radě, nechat je na faře, nebo, což je pro nás nejlepší, posílat e-mailem na adresu: dobrypastyř@centrum.cz